

an. 500 Bobacensis sive Bodanensis. Edita est a Bollando 27 Januarii tom. H, p. 774, et a Mabillonio sec. 1 Act. Sanct. Benedictin. p. 105. Deinde Vitam S. Maximi, abbatis primum Lerinensis, postea an. 453 Regiensis sive Rejensis epi copi, ad Urbicum

A episcopum an. 584 Rejensem, quæ exstat apud Suriū 27 novembris, et in Vincentii Barralis Chronologia abbatum et Monasterii Lerinensis, et illustratur a Barthio LIX, 12, Adversar. De eodem Maximo Gregorius Turonensis in opere de Gloria Confessorum.

DYNAMII PATRICII EPISTOLÆ DUAÆ.

(Duchesne, Histor. Franc. Script.)

EPISTOLA I.

AD AMICUM.

Quantum æstifero solis ardore defesso, vel longinqui itineris vastitate quassato, gelida nympha, dum ariditatem temperat, restinguit desideria sientis: ita mihi vestrarum epistolarum elocutio cum incolumentis vestrae indicia retulit, gaudiorum incrementa nutritivit. Quia quotiens crebra recordatione dulcia affectionis vestrae vota commemoro, desideria pectoris publicare suspiriis non desisto. Pro eo quod ille corporali fraudatur intuitu, qui de cordis non absentia arcano. Idcirco officium sospitatis plenis-imo charitatis jure persolvens, spero ut quoties aditum temporum difficultas diversa præstiterit, semper exiguitatem meam vestrorum apicum elocutio desiderata confortet, quounque cum divino auxilio, animorum devotione suppleta, mutuis inter nos lætemur aspectibus qui nunquam indivisis affectionibus sequestramus.

EPISTOLA II.

DOMINO SEMPER PECULIARI SUO VILICO PAPÆ.

Vereor quidem, pro bujus tarditate libelli, reus vestri existam imperii. Sed si solito pietatis arbitrio mearum amaritudinum pondus inspicitis, necessitatibus protinus indulgetis. Ut valui, tamen implere quæ præcepistis intendi. Quoniam non dubitas, beatissime pontifex, quod jam me tibi reddidit perpetua sedulitate subjectum unicæ charitatis imperium. Sed mirum hoc esse non censeo, dum te in omnium pectoribus sic devinctum esse confido. Nam eatenus vos remuneratione superba, diversa beneficij largitate prærogativa generalis amplificat, ut in vobis esse probetur ingenitum, quidquid ubi radiat pretio-

sum. Et dum generosa natalium dignitate de oratur, humilitate plus nobilem totum te tribuit libertati. Quo sit ut charitatis splendor, qui intra vestri pectoris arcana immensi luminis claritate præradiat, et jam corporis serenitatem ostendat, et ita sit cordis speculum, gratia quæ renitet in vu'tu. Pro qua re universitas se certatim vestro conciliari affectu desiderat, dum omnes conscius amor invitat. Quam magis: ego invicem mei famulatus verborum gaudeo jura præmittere, donec et recuperatis viribus rebus merear respondere. Idcirco scenus humillime sospitatis impendens, deprecor ut jugiter me in divinis oraculis quem receptum dignatio retinet, intercessio vestra commendet, et omnibus quibus necessarium inspicitis, per quos etiam regis auribus deferatur, meam necessitatem asserite, vel celarem redditum obtinet: ut indulgo suffragetis patrocino, quem impenso foveatis affectu. De transmissis vestris xeniis anticipiti meditatione suspendor, utrum me referre grates oporteat, an silere: quoniam qui non valet implere præconium, digne vitat affectum. Non tamen credit coronæ [Id est, sacerdotii, episcopatus] vestrae magnitudo sufficere, quod in urbe cui præfestis non desinit universis immensa largitas ministrare, nisi ut illos stipendiis donetis propriis, qui mœnibus inhabitant alienis. Sicut me, quem humanitas vestra optata infestatione persequitur; quam, dum non valui coactus effugere, devotus videor excepsisse. Unde tamen, licet ariditas subsistat ingeni, tamen poterat suffragii propago prætendi, nisi quod mibi epistola terminum habuit, quod spatium charta negavit.

DYNAMII PATRICII VITA SANCTI MARI.

(Ex Bolland. Jan. t. II, ad diem 27.)

CAPUT I.

Sancti Mari obitus, vaticinia.

1. Cum Dominus noster Jesus Christus in primor-

dio nostræ vocationis, humanis pectoribus fidei fundamenta jecisset, ejusdem fidei seges sancti Spiritus immissione per universum mundum longe latequo